

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 21-06-64729 מדואביצ'י אוננו ט' 9158519 (עציר) נ' משרד הפנים

בפני כבוד השופטת אפרת פינק

המערער סמואל מדואביצ'י אוננו ט' 9158519 (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אסף וייצן

נגד

המשיבה מדינת ישראל, משרד הפנים
ע"י עו"ד יצחק אקסלסי,
פרקליטות, מחוז מרכז (אזרחי)

פסק דין

מבוא

- 1 המערער שוהה בישראל מיום 12.12.18. תחילת שהה המערער בישראל באשרת תייר מסוג
- 2 ב/2. בהמשך ניתן לו, במסגרת הליך מדורג, רישיון ישיבה ארעי מסוג א/5, בעקבות בקשה
- 3 שהגיש לקבלת מעמד מכוח חיים משותפים עם אזרחית ישראלית. ההליך המדורג הופסק
- 4 ביום 16.3.21, לאחר שהמערער ובת זוגו הישראלית נפרדו. משרד הפנים דחה ביום 7.4.21
- 5 ערר פנימי שהגיש המערער על ההחלטה להפסקת ההליך המדורג, והמערער נדרש לעזוב את
- 6 ישראל תוך 14 ימים. ההחלטה הומצאה למערער ביום 20.4.21.
- 7
- 8 2. ביום 10.6.21, בשעה 06:00 בבוקר, ביצעו פקחי מנהל אכיפה וזרים ברשות האוכלוסין
- 9 וההגירה (להלן – "הפקחים" או "הפקח") פעילות אכיפה יזומה ברחוב בנימין 66 בנתניה.
- 10 לפי דו"ח פעולה שערכו הפקחים (להלן – "דו"ח הפעולה"), זיהו את המערער כשהוא עומד
- 11 ליד תחנת אוטובוס, עצרו את רכבם וירדו ממנו על מנת לבדקו. אחד הפקחים ביקש מהמערער
- 12 להזדהות. הואיל ודרכונו של המערער לא היה עליו, ביקשו ממנו הפקחים לעלות עמו לרכב
- 13 כדי לבדוק את דרכונו בביתו. בהגיעם לביתו הציג להם המערער צילום דרכון דרך הטלפון.
- 14 בהמשך לכך, בירר הפקח את פרטיו של המערער מול ממונה ביקורת הגבולות (להלן –
- 15 "הממונה"). בבדיקה התברר כי אין למערער אשרה תקפה והממונה ביקש להביאו לחיפה
- 16 לצורך שימוע.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 21-06-64729 מדואביצ'י אונו ט' 9158519(עציר) נ' משרד הפנים

3. בהמשך לשימוע שנערך בפני הממונה ביום 10.6.21, הוצאו בעניינו של המערער צו משמורת וצו הרחקה.
4. בית הדין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין (להלן – "בית הדין למשמורת"), בהחלטתו מיום 14.6.21, קבע כי אין עילה להתערבות בצו המשמורת בנימוק של אי חוקיות או היעדר סמכות. כן קבע, כי המערער שהה בישראל שלא כדין וישנו חשש, כי לא יצא מישראל במועד שיקבע לו. מכאן קבע, כי אין מתקיימת עילה לשחרורו ממשמורת. גם לא נמצאו הצדקה בריאותית או טעמים הומניטריים מיוחדים המצדיקים שחרורו של המערער.
5. הואיל ובדיון הראשון בבית הדין למשמורת לא היה המערער מיוצג, ביקש בא כוחו של המערער לקיים דיון נוסף.
6. בית הדין למשמורת, בהחלטתו מיום 21.6.21, חזר וקבע, כי לא מצא עילה להתערבות בצו המשמורת. בית הדין קבע, כי לא מצא פגם בהעברתו של המערער למשמורת. כן קבע, כי "... פקחי הרשות פנו אליו על מנת לבחון באם הוא מחזיק אשרה בתוקף, כפי שנעשה בעניינם של זרים אחרים". עוד קבע, כי לא הוכח "כי הדבר נעשה אך ורק בשל צבע עורו של המוחזק וכי סומן בשל כך על ידי פקחי הרשות, כפי שנטען". עוד המשיך וקבע, כי לא נפל פגם בשימוע הראשון ללא ייצוג, הואיל ונעשו ניסיונות רבים להשיג את בא כוחו של המערער. כן הוסיף, כי הואיל והמערער שהה בישראל שלא כדין, גם אין עילה לשחררו. מכאן קבע, כי ההחלטה המורה על יציאתו של המערער מישראל בתוך 14 יום אינה בלתי סבירה באופן קיצוני, ואין בה כדי להצדיק עילה לשחרור משמורת.
7. על החלטת בית הדין למשמורת הוגש ערעורו של המערער.

טענות הצדדים

8. בערעורו טען המערער, כי מעצרו וההחלטה להוציא צו משמורת נגדו אינם כחוק, משום שנפלו בהם פגמים המובילים לבטלותם. לחלופין טען, כי אם יוחלט לאשר את צו המשמורת, ישנם טעמים טובים להורות על שחרורו בערובה.
9. אשר לחוקיות המעצר טען בא כוח המערער, כי הנסיבות המתוארות בדו"ח הפעולה מלמדות, כי לא היה כל "יסוד להניח" כי שהייתו של המערער בישראל מחייבת רישיון ישיבה. מכאן, כי הפקחים פנו אל המערער אך משום חזותו. לטענתו, דו"ח הפעולה מלמד אך על זמן הפנייה ומיקום, ואין באלו כדי להקנות סמכות עיכוב ודרישת מסמכים מזהים. עוד טען, כי המדינה העלתה, במסגרת כתבי הטענות השונים שהגישה בבית המשפט טענות עובדתיות חדשות, שאינן נתמכות בדו"ח הפעולה, באשר לנסיבות המעצר, ומכאן שאין לקבלן. לטענתו, טענות עובדתיות אלו מבוססות על תחושתו הסובייקטיבית של הפקח, שאינה מבוססת בדו"ח

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 21-06-64729 מדואביצ'י אונו ט' 9158519(עציר) נ' משרד הפנים

- 1 הפעולה או בנתונים אובייקטיבים. בנסיבות אלו, המסקנה האפשרית היחידה היא כי המערער
2 בוצע אך בשל צבע עורו של המערער.
- 3 10. עוד הוסיף וטען בא כוח המערער, כי בהיעדר נהלי אכיפה מפורטים הכוללים קריטריונים
4 ברורים לאכיפה ללא הפליה, נותר לפקח שיקול דעת נרחב ובלתי מוגבל. גם בכך יש כדי לבסס,
5 לטענתו, את החשש להפליה ופגיעה בזכויות חוקתיות לכבוד ולחירות.
- 6 11. לטענתו, פנייה של גורמי אכיפה לאדם בדרישה להזדהות והצגת מסמכים על בסיס צבע עורו
7 היא בגדר "פרופיילינג" אסור ומפלה על רקע מוצאו של אדם, כפי שקבע בית המשפט העליון
8 בשורה של פסקי דין.
- 9 12. עוד טען בא כוח המערער, כי נפל פגם בכך שלא התאפשר למערער להתייעץ עם עורך דינו
10 קודם לשימוע וגם לא התאפשר ייצוגו בשימוע. לטענתו, היה על הממונה ועל בית הדין
11 למשמורת להמתין ולאפשר למערער ליצור קשר עם בא כוחו. מכאן טען, כי נפגעה זכותו
12 החוקתית של המערער לייצוג משפטי.
- 13 13. בא כוח המערער הוסיף וטען, כי שורה ארוכה של טעמים נוספים מצדיקים את שחרורו של
14 המערער, ובכללם: המערער שהה בישראל כחוק תקופה ארוכה, הוא נפגע פעולות איבה ומנהל
15 הליך משפטי בבית הדין לעבודה. מכאן, כי טעמים רפואיים והומניטריים תומכים בשחרורו;
16 עבר פרק זמן קצר ביותר מקבלת ההחלטה, לפיה נדרש המערער לצאת מישראל, ועד שנעצר;
17 מתן שהות של 14 ימים בלבד לעזוב את ישראל בנסיבות אלו אינו סביר; אין יסוד להנחה, כי
18 המערער לא יצא את הארץ במועד שיקבע, לאחר מתן תקופה סבירה להתארגנות והסדרת
19 מעמדו; הממונה לא בחן כלל אפשרות לשחרור המערער בערובה. ניתן להבטיח את יציאתו
20 של המערער מהארץ בהפקדת ערבויות מתאימות.
- 21 14. מכאן טען, כי יש בצירוף כל הפגמים בהליך כדי להוביל לביטול צו המשמורת ושחרורו של
22 המערער.
- 23 15. באי כוח המדינה טענו, לעומת זאת, כי לא נפל כל פגם בהחלטת בית הדין למשמורת ואין כל
24 עילה להתערב בהחלטתו ולהורות על שחרור המערער ממשמורת. עוד טענו, כי המערער לא
25 תקף את צו ההרחקה ומכאן כי אינו חולק ששהייתו בישראל אינה כדין.
- 26 16. תחילה טענו באי כוח המדינה בתגובתם, כי דו"ח הפעולה מלמד, שאין כל יסוד לטענות
27 המערער בדבר מעצרו בשל חזותו או צבע עורו של המערער. טענה זו גם נדחתה, לטענתם,
28 בבית הדין לביקורת משמורת. לטענתם, הפקחים פעלו באורח סביר וענייני ולא נפל פגם
29 בהפעלת סמכותם לפי חוק הכניסה לישראל, והראיה, כי פעולת הפקחים הובילה להשמתו
30 במשמורת של המערער השווה בישראל שלא כחוק. מכאן שהמערער לא נפגע או הוטד
31 לחינם בשל השתייכותו לקבוצת אוכלוסייה מסוימת, ופעולת האכיפה היתה מוצדקת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 21-06-64729 מדואביצ'י אונו ט' 9158519(עציר) נ' משרד הפנים

17. לטענתם, המחוקק קבע בחוק הכניסה לישראל רף מינימלי של "יסוד להניח" כתנאי להפעלת
1 סמכות הפיקוח המסורה לפקחים לדרוש הזדהות והצגת מסמכים. עוד טענו, כי דרישת
2 ההזדהות הקבועה בחוק נועדה לאתר את מי שיש "יסוד להניח" כי שהייתו בישראל מצריכה
3 רישיון ישיבה לפי חוק הכניסה לישראל.
4
18. כן טענו באי כוח המדינה, כי הפקחים ביצעו פעולת אכיפה יזומה בעיר נתניה, משום שעל
5 בסיס ניסיונם וידעתם המקצועיים, בנתניה קיים ריבוי של זרים ומתוכם רבים שוהים שלא
6 כדין בישראל. גם מכלול של נסיבות סביבתיות והתנהגותיות, המבוססות על ניסיונם
7 המצטבר של הפקחים, הובילו לפנייתם למערער, ובכללם: מיקום ביצוע הבדיקה בסמוך
8 לתחנה מרכזית נתניה ושעת האכיפה - 06:00 בבוקר. מכאן שלא מדובר, לטענתם,
9 ב"פרופיילינג" אסור - משמע פנייה לאדם רק בשל מאפייני החזותיים - אלא בפעולת אכיפה
10 מושכלת שבוצעה על בסיס מכלול נתונים וניסיונם המקצועי של פקחי המשיבה. המערער,
11 לעומת זאת, לא הניח, לטענתם, תשתית עובדתית כלשהי בדבר טענתו ל"פרופיילינג" אסור
12 ובית הדין לביקורת משמורת לא מצא לטענתו כל בסיס עובדתי.
13
19. בהמשך הוסיפו וטענו באי כוח המדינה, כי בהליך האכיפה הפקחים לקחו בחשבון מספר
14 פרמטרים ובהם שעת ומקום פעולת הפיקוח, התנהגות המערער, וכן "מאפיינים הנוגעים
15 לחזותו החיצונית".
16
20. כן טענו, כי אין כל מניעה לדרוש מאדם להזדהות על מנת לבחון אם הוא שוהה בישראל כדין.
17 לטענתם, קבלת טענתו של המערער תוביל לתוצאה אבסורדית לפיה בהיעדר ידיעה קונקרטית
18 מוקדמת, לא יהיה בידי הפקחים להפעיל סמכותם. בכך תיגרס, לטענתם, פגיעה משמעותית
19 ביכולות האכיפה של רשות האוכלוסין וההגירה ובמימוש המטרות שהוגדרו לה בדין.
20 לטענתם, בית המשפט העליון כבר הכיר במצבים בהם רשויות מנהליות מפעילות סמכויותיהן
21 תוך הבחנה הקשורה בקריטריון הלאום או בקריטריון של חזות.
22
21. עוד טענו, כי גם אם יקבע בית המשפט שנפל פגם במעצרו של המערער, הואיל והוא שוהה
23 בישראל שלא כחוק, אין בפגם כדי להשליך על המשמורת ועל הרחקתו.
24
22. לטענתם, לא מתקיימות במקרה הנדון אף אחת מעילות השחרור ממשמורת. יתר על כן,
25 המערער שוהה בארץ שלא כדין, מוחזק במשמורת בשל חוסר רצונו לשתף פעולה עם נציגי
26 המשיבה, בקשתו לקבלת מעמד נדחתה וכך גם ערר פנימי שהגיש נדחה.
27
23. באשר לטענת המערער כי נפל דופי בשימוע טענו באי כוח המדינה, כי התאפשר למערער ליצור
28 קשר עם בא כוחו אולם הדבר לא צלח מסיבות שאינן קשורות במדינה.
29
24. גם טענותיו הנוספות של המערער בדבר בקשת המקלט שהגיש והבקשה למעמד מכוח זוגיות
30 עם בת זוג ישראלית נבחנו ונדחו. יתר על כן, אין מקום לבחינת צו ההרחקה ואף משך הזמן
31 שניתן למערער לצורך יציאה מישראל בהליך הנדון שעניינו במשמורת גרידא, והמערער אף
32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 21-06-64729 מדואביצ'י אונו ט' 9158519(עציר) נ' משרד הפנים

- 1 לא פעל להשגה על החלטת ההרחקה. כך טענו, כי גם טענותיו של המערער בדבר מצבו הרפואי
- 2 והנפשי, היותו של המערער נפגע פעולות איבה וההליך שהוא מנהל בבית הדין לעבודה, אינן
- 3 מצדיקות שחרור ממשמורת.
- 4 25. מכאן טענו, כי המערער לא הראה שנפל פגם כלשהו בהחלטת בית הדין לביקורת משמורת
- 5 ואין כל הצדקה להתערב בהחלטת בית הדין. ממילא גם אין, לטענתם, כל עילה לשחרורו
- 6 ממשמורת ובפרט הואיל ואינו משתף פעולה עם הליכי ההרחקה.
- 7 26. האגודה לזכויות האזרח הגישה בקשה להצטרף לדיון כידידת בית המשפט. לטענתה, לאגודה
- 8 מומחיות וניסיון רב בעניינים הנוגעים לזכויות אדם בהקשרים של הגירה ומעמד בישראל,
- 9 ובפרט בהיבטים של מעצר ומשמורת של אזרחי זרים.
- 10 27. המערער הצטרף לעתירת האגודה לזכויות האזרח.
- 11 28. באי כוח המדינה טענו, כי אף שישנה סמכות לצירוף האגודה, ההכרעה הנדרשת עניינה
- 12 בנסיבותיו הפרטניות של המערער, ואין בה כדי לחייב הכרעה בשאלות משפטיות מובהקות
- 13 החורגות מגדר הערעור. לכך הוסיפה את השלב המתקדם בו הוגשה הבקשה להצטרף כידידת
- 14 בית המשפט, כנימוק לדחייתה.

דיון

התשתית העובדתית

- 15
- 16
- 17
- 18 29. כאמור, המערער שהה בישראל כדין במשך כשנתיים וחצי עד ליום 7.4.21, אלא שאז נדרש
- 19 לעזוב תוך 14 ימים את ישראל. ההחלטה הומצאה לו ביום 20.4.21. המערער שהה שלא כדין
- 20 בישראל עד שנעצר והועבר למשמורת ביום 10.6.21.
- 21 30. דו"ח הפעולה שערך הפקח חסן איוב מגלה, כי המערער נעצר בשעה 06:00 בעת שעמד בתחנת
- 22 אוטובוס בעיר נתניה. בשל חשיבות העניין יובא להלן בציטוט מתוך הדו"ח תיאור נסיבות
- 23 המעצר, כדלקמן:
- 24 "... הגענו בשעה 06:00 לרחוב בינימין 66 בנתניה זיהינו בחור עומד ליד
- 25 תחנת אוטובוס שנמצאת ליד מתחם עצרנו את הרכב כדי לבדוק אותו.
- 26 הצגתי את עצמי בתג מינוי של העבודה ובקשתי ממנו להזדהות הוא אמר
- 27 שהדרכון נמצא בבית ... אז ביקשנו ממנו לעלות לרכב כדי ללכת לבדוק את
- 28 הדרכון שלו הגענו למקום ... הוא הציג לנו את צילום הדרכון דרך הטלפון".
- 29 31. בהמשך לכך, נערכה בדיקה מול הממונה והמערער הועבר לשימוע ולאחר מכן לבית הדין
- 30 לביקורת משמורת.
- 31
- 32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 21-06-64729 מדואביצ'י אונו ט' 9158519(עציר) נ' משרד הפנים

התשתית הנורמטיבית

חוק הכניסה לישראל

- 1
- 2
- 3 32. חוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן – "**חוק הכניסה לישראל**"), מגדיר את הזכאים
- 4 לשהות בישראל כדין וכן מסדיר את ההוראות החלות על מי שאינו שוהה בישראל כדין,
- 5 לרבות הרחקתו והחזקתו במשמורת לצורך הרחקתו.
- 6 33. לפי סעיף 13(א) לחוק הכניסה לישראל מי שאינו אזרח ישראלי או עולה, ונמצא בישראל בלי
- 7 רישיון ישיבה, יורחק מישראל בהקדם האפשרי, אלא אם כן יצא מרצונו קודם לכן. מוסיף
- 8 סעיף 13(ב) לחוק וקובע, כי שוהה שלא כדין יוחזק במשמורת עד ליציאתו מישראל, או עד
- 9 להרחקתו ממנה, אלא אם כן שוחרר בעירבון כספי.
- 10 34. הליך ההעברה למשמורת ותנאי ההעברה מוסדרים בסעיף 13(ב) לחוק הכניסה לישראל,
- 11 כדלקמן:
- 12 היה לשוטר או לפקח לפי סעיף 13ד **יסוד סביר לחשד** כי אדם שוהה
- 13 בישראל שלא כדין או שניתן עליו צו משמורת או צו החזרה למשמורת,
- 14 רשאי הוא, לאחר שהזדהה בפניו והסביר לו את סיבת הדרישה, לדרוש
- 15 ממנו להילוות אליו למקום משמורת; ... (ההדגשה לא במקור – א.פ.).
- 16 35. במקביל נקבע בסעיף 13ה(א) לחוק הכניסה לישראל, כי פקח או שוטר רשאים, לשם ביצוע
- 17 הרחקה או משמורת:
- 18 (1) לדרוש מאדם **שיש יסוד להניח** כי שהייתו בישראל מחייבת רישיון
- 19 ישיבה לפי חוק זה, לזהות את עצמו ולהציג לפניו את המסמכים
- 20 הנוגעים לשהייתו וכן למסור לו ידיעות הנוגעות לשהייתו;
- 21 (2) להיכנס בכל עת סבירה למקום, למעט למקום מגורים, שלגביו יש
- 22 חשד כי מצוי בו אדם השוהה שלא כדין בישראל כדי לערוך בדיקה
- 23 בענין. (ההדגשה לא במקור – א.פ.).
- 24
- 25 36. הצעת חוק לתקן את סעיף 13(א)(1) לחוק הכניסה לישראל, כך שיותר לפקח או לשוטר
- 26 לפנות ל"כל אדם" ותימחק הדרישה לקיומו של "יסוד להניח" – לא אומצה על ידי המחוקק,
- 27 וזאת משום החשש שתוביל לאכיפה שרירותית ולהפליה (ראו: סעיף 27(2) להצעת חוק הכניסה
- 28 לישראל (תיקון מס' 30 והוראות שעה), התשע"ח – 2018) (להלן – "**הצעת חוק, תיקון 30**").
- 29 מכאן, שהמחוקק גילה דעתו כי הדרישה להנחת "יסוד להניח" שרירה וקיימת.
- 30 37. ממשיך סעיף 13(א) לחוק הכניסה לישראל ומפרט את תנאים בהם רשאי ממונה ביקורת
- 31 הגבולות לשחרר בערובה שוהה שלא כדין, ובין היתר: **השהייה הבלתי חוקית בישראל יסודה**
- 32 **בטעות או בתקלה בתום לב; השוהה יצא מישראל במועד שנקבע לו ולא יהיה קושי באיתורו;**
- 33 **מחמת גילו או מצב בריאותו ההחזקה במשמורת עלולה לגרום נזק או שקיימים טעמים**
- 34 **הומניטריים אחרים המצדיקים את השחרור; השוהה במשמורת יותר מ-60 ימים ברציפות.**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 21-06-64729 מדואביצ'י אונו ט' 9158519(עציר) נ' משרד הפנים

38. כן נקבע בסעיף 13(ב), כי למרות ההוראות המתירות שחרור בערובה, לא ישוחרר שוהה בישראל שלא כדין בערובה, אם הרחקתו מישראל נמנעת או מתעכבת בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות להסדרת הליכי הרחקתו, או שיש בשחרורו כדי לסכן את בטחון המדינה, את שלום הציבור או את בריאותו. לפי סעיף 13(ג) שחרור ממשמורת יותנה בתנאים לשם הבטחת התייצבותו של השוהה שלא כדין לצורך יציאתו מישראל או הרחקתו ממנה במועד שנקבע.
39. הנה כי כן, לפי חוק הכניסה לישראל, פקח או שוטר רשאים לבקש מאדם להזדהות אם ישנו "יסוד להניח" כי שהייתו בישראל מחייבת רישיון, וככל שישנו "יסוד סביר לחשד" כי הוא שוהה בישראל שלא כדין להעבירו למשמורת. המשמורת נועדה לשם הרחקתו של השוהה הבלתי חוקי מישראל. הממונה רשאי לשחרר אדם ממשמורת אם הוא עונה לאחד או יותר התנאים המפורטים בחוק, אולם הממונה לא ישחררו אם הוא אינו משתף פעולה עם הליך ההרחקה או שיש בשחרורו כדי לסכן את בטחון המדינה, שלום הציבור או בריאותו.
- "יסוד להניח" – פרשנות
40. מהו אותו "יסוד להניח" שעל בסיסו רשאי פקח או שוטר לבקש מאדם להזדהות לפי חוק הכניסה לישראל?
41. החוק אינו מגדיר את ה"יסוד להניח" שעל בסיסו רשאי פקח או שוטר לבקש מאדם להזדהות, ובהמשך גם להעבירו למשמורת, לפי סעיפים 13(ב)א ו-13(ה)א לחוק הכניסה לישראל. גם "נוהל הפעלת סמכויות פקח" מספר 10.8.0002 של רשות האוכלוסין וההגירה (15.8.2012) אינו יוצק תוכן וכללים להגדרת מושג זה, אלא אך חוזר על דרישת החוק. למעשה, אף בפסיקה ניתן למצוא התייחסויות מעטות, אם בכלל, היוצקות תוכן לתוך אותו "יסוד להניח", לפי חוק הכניסה לישראל. כך למשל בע"פ (ת"א) 12630-05-15 **נחמנוזן נ' מדינת ישראל** (21.10.15), נקבע כי מדובר במושג "קל יותר, שההוכחה הנדרשת בו היא ברמה פחותה יותר" מההוכחה הנדרשת לשם "חשד סביר", אולם גם כאן מבלי לצקת תוכן של ממש למושג.
42. עם זאת, ניתן להבין מתוך דברי ההסבר של הצעת חוק, תיקון 30, לחוק הכניסה לישראל, הנזכר למעלה, כי המחוקק אינו מסמיק פנייה לכל אדם ללא תנאי, וזאת מחשש להפליה ואכיפה שרירותית, אלא רק בהינתן "יסוד להניח".
43. הפסיקה דנה במשמעותו של "יסוד להניח" וכן בכללים המנחים לגיבושו של מונח מקביל והוא ה"חשד סביר", בהקשר של פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט – 1969 (והשוו: סעיף 57א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] המתייחס, גם הוא, ל"יסוד סביר" לביצוע עבירה.
44. ברע"פ 10141/09 **בן חיים ואח' נ' מדינת ישראל**, נדונו בין היתר ה"יסוד להניח" ו"החשד הסביר", הנדרשים לחיפוש ללא צו שיפוטי, לפי פקודת סדר הדין הפלילי. נקבע כי המבחן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 21-06-64729 מדואביצ'י אונו ט' 9158519(עציר) נ' משרד הפנים

- 1 לקיומו של "יסוד להניח" או "חשד סביר" הוא מבחן אובייקטיבי בעיקרו, שבו נדרש בית
2 המשפט להעריך את סבירות שיקול דעתו של השוטר לשם הכרעה בחוקיות החיפוש. עוד
3 נקבע, כי התנאים בהם יתקיים חשד סביר המצדיק עריכת חיפוש ללא צו שיפוטי אינם ניתנים
4 להגדרה ממצה וחד משמעית, וכי יישומו של המבחן מבוסס על נסיבותיו הפרטניות של כל
5 מקרה ומקרה, על המידע שהיה בידי השוטר ואף על ניסיונו ושיקול דעתו המקצועיים. עוד
6 הצביע בית המשפט על מספר אמות מידה שאינן ממצות ועשויות לגבש חשד סביר כלפי אדם
7 מסוים, ובין היתר: התנהגותו המחשידה של האדם מושא החיפוש; מידע בדבר ביצוע עבירה
8 במקום בו נמצא אותו אדם או בקרבתו, וזאת בצירוף השעה שבה הוא נמצא באותו מקום;
9 קבלת מידע אודות תיאורו של אדם החשוד בביצוע עבירה מסוימת או בדבר האזור שבו עשוי
10 להימצא החשוד.
- 11 עוד המשיך בית המשפט וקבע, כי הן ה"יסוד להניח" והן ה"חשד הסביר" לפי פקודת סדר
12 הדין הפלילי תולים את הסמכות לעריכת חיפוש ללא צו שיפוטי בשיקול דעתו הפרטני של
13 השוטר בנסיבות העניין, ויש להפעיל שיקול דעת זה במידתיות ובשוויוניות, תוך פגיעה
14 מינימאלית בזכויות הפרט.
- 15 45. אכן, "היסוד להניח" נדון, כאמור, בהקשר של חיפוש לפי פקודת סדר הדין הפלילי, ולא ניתן
16 לגזור גזירה שווה בין ההסדרים. כך, מקל וחומר באשר לפסיקה שעניינה בפרשנותו של
17 "החשד הסביר". לא ניתן להתעלם, אפוא, מהאבחנות הנדרשות. בעוד ש"החשד הסביר"
18 עניינו בפלילים, ומכאן שיש צורך בתשתית המבססת **חשד** לביצוע עבירה, הרי ש"היסוד
19 להניח" מושא חוק הכניסה לישראל עניינו בפעולה מנהלית הנדרשת לצורך בירור חוקיות
20 השהייה בישראל, ומכאן שיש צורך בתשתית המבססת פעולה זו ולא ב"חשד". ניתן להניח
21 גם, כי רמת ההוכחה הנדרשת ל"יסוד להניח", לפי חוק הכניסה לישראל, היא קלה יותר,
22 וזאת משום האבחנות בין רמת ההוכחה הנדרשת לצורך המשפט הפלילי ובין רמת ההוכחה
23 במשפט המנהלי.
- 24 46. עם זאת, התוכן שניתן למושגים של "יסוד להניח" ו"חשד סביר" בפלילים עשוי לשמש
25 כנקודת מוצא פרשנית היפה גם לענייננו. מכאן, שניתן לשאוב מהפסיקה שעניינה בפקודת
26 סדר הדין הפלילי מספר כללים מנחים הרלוונטיים גם לענייננו, לרבות: הדרישה לקיומו של
27 מבחן אובייקטיבי; הצורך לבחון את יישום המבחן על נסיבותיו הפרטניות של המקרה,
28 המידע שהיה בידי הפקח, ניסיונו ושיקול דעתו המקצועי; בחינת מספר אמות מידה, ובהן
29 התנהגות, מידע מקדים, מקום, שעה או תיאור – שיכולים כולם ללמד על "יסוד להניח" כי
30 שהייתו של האדם מחייבת רישיון שהייה; הפעלת שיקול הדעת במידתיות ובשוויוניות, תוך
31 פגיעה מינימאלית בזכויות הפרט.
- 32
- 33

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 21-06-64729 מדואביצ'י אונו ט' 9158519(עציר) נ' משרד הפנים

- 1 הפעלת שיקול הדעת במידתיות ובשוויוניות
- 2 47. חוק הכניסה לישראל מסמך, כאמור, את הפקח או השוטר לדרוש מאדם לזהות את עצמו
- 3 אם ישנו "יסוד להניח" כי שהייתו בישראל מחייבת רישיון שהייה. הפעלת שיקול הדעת על
- 4 ידי הפקח או השוטר צריך שתעשה בהתאם לעקרונות היסוד, משמע במידתיות ובשוויוניות,
- 5 ותוך פגיעה מינימאלית בזכויות הפרט.
- 6 48. על הצורך בהפעלת שיקול הדעת במידתיות ובשוויוניות, ותוך פגיעה מינימאלית בזכויות
- 7 הפרט, בנסיבות דומות, עמד בית המשפט העליון בבג"ץ 4455/19 **טבקה נ' משטרת ישראל**
- 8 (25.1.21). בעניין טבקה התעוררה שאלת סמכותו של שוטר לדרוש תעודה מזהה ולבצע
- 9 פעולות שיטור נוספות, אף מבלי שהתקיים חשד סביר לביצוע עבירה, וזאת בהתאם לחוק
- 10 החזקת תעודת זהות והצגתה, תשמ"ג - 1982.
- 11 49. הנשיאה, כבוד השופטת אסתר חיות, קבעה בעניין טבקה, בדעת רוב, מספר עקרונות באשר
- 12 להפעלת שיקול הדעת של השוטר, כאמור. כך קבעה, כי הדרישה שאדם יזדהה בפני פקח או
- 13 שוטר עשויה להוביל לפגיעה ממשית בזכות לכבוד האדם. פגיעה זו מתבטאת בכך שפניית
- 14 גורם אכיפת החוק לאדם המצוי ברשות הרבים מלווה בתיגו של אדם כחשוד בביצוע עבירה.
- 15 עוד קבעה, כי עוצמת הפגיעה עשויה להיגזר ממשך הזמן שאורכת הפעולה והיקפה (**שם**,
- 16 בסעיף 21 ובסעיף 32). מכאן קבעה, כי חוק תעודת זהות אינו מסמך את הגורמים המנויים
- 17 בו לבצע פעולות שיטור נוספות פרט לדרישת ההזדהות, בלא שהתעורר חשד סביר לביצוע
- 18 עבירה (**שם**, בפסקה 36). עוד ציינה, כי משטרת ישראל הפעילה את סמכותה מכוח חוק
- 19 תעודת זהות לאורך עשרות שנים, מבלי להגדיר אמות מידה וקריטריונים ברורים וגלויים
- 20 להפעלת הסמכות. יתר על כן, לפי דו"ח הצוות הבין-משרדי למיגור תופעת הגזענות נגד יוצאי
- 21 אתיופיה, אשר הוקם לפי החלטת ממשלה מס' 1107 מיום 4.2.16 (להלן – "**ועדת פלמור**"),
- 22 השימוש בסמכות נעשה באופן סלקטיבי והוביל להפלייתם של מיעוטים מסוימים. מכאן
- 23 הונחתה המשטרה לגבש נוהל חדש התואם את הפרשנות, כפי שנקבעה בפסק הדין (**שם**,
- 24 בסעיף 41).
- 25 50. הסוגיה שנדונה בעניין טבקה נושקת לענייננו, באבחנות הנדרשות. אשר לאבחנות - חוק
- 26 הכניסה לישראל בשונה מחוק תעודת זהות קובע סמכות מפורשת לא רק לדרישת הזדהות
- 27 אלא גם לבחינת קיומו של רישיון שהייה ולהעברתו למשמורת אם נמצא כי אין לו רישיון
- 28 שהייה. מכאן, שחוק הכניסה לישראל מסמך שוטר או פקח לבצע פעולות שיטור נוספות על
- 29 דרישת ההזדהות, וזאת בניגוד לחוק תעודת זהות. יתר על כן, בעוד שחוק תעודת זהות אינו
- 30 מחייב קיומה של כל דרישת סף לצורך הפנייה, כמו למשל "חשד סביר" או אפילו "יסוד
- 31 להניח", הרי שחוק הכניסה לישראל קובע דרישת סף. לצד האבחנות הנדרשות, העקרונות
- 32 המנחים שנקבעו בעניין טבקה יפים גם לענייננו – כך, באשר לקביעה כי דרישת ההזדהות
- 33 עשויה להוביל לפגיעה בכבוד האדם. כך גם באשר לקביעה, כי בהיעדר אמות מידה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 21-06-64729 מדואביצ'י אונו ט' 9158519(עציר) נ' משרד הפנים

- 1 וקריטריונים להפעלת שיקול הדעת, מתעורר החשש לאכיפה סלקטיבית ולהפליית מיעוטים
- 2 מסוימים. מכאן גם ניתן לומר, כפי שצוין בעניין טבקה - כי מן הראוי להסדיר את
- 3 הקריטריונים בנהלים.
- 4 51. פנייה אל אדם רק בשל חזותו עשויה להוביל לפגיעה בלתי מידתית בכבוד האדם, לאכיפה
- 5 סלקטיבית ולהפליית מיעוטים מסוימים, כפי שנקבע במסגרת דו"ח ועדת פלמור, וכפי שעולה
- 6 גם מפסק הדין בעניין טבקה.
- 7 52. במאמר מוסגר יוער, כי לא מצאתי מקום להתייחס בפירוט לכל הפסיקה שאליה הפנו
- 8 הצדדים, שעניינה ביישומים ספציפיים של העקרונות המנחים על נסיבות ייחודיות ובעיקר
- 9 מתחום דיני העבודה (ראו, למשל: הע"ז (ת"א) 11387-09-14 מדינת ישראל נ' רובינשטיין
- 10 (4.2.17) ופסק הדין בערעור בע"פ 42453-03-17 מדינת ישראל נ' רובינשטיין (27.11.18);
- 11 הע"ז (ת"א) 31258-11-15 מדינת ישראל נ' אלפאסי ואח' (12.12.18); עניין נחמנזון, לעיל)).

12

13 הפנייה למערער והעברתו למשמורת – יישום הדין על נסיבות המקרה

- 14 53. האם הפנייה אל המערער, דרישת ההזדהות והעברתו למשמורת בוצעו כדין?
- 15 54. תחילה, לבחינת נסיבות הפנייה אל המערער, דרישת ההזדהות והעברתו למשמורת, לפי חוק
- 16 הכניסה לישראל. כאמור, חוק הכניסה לישראל מחייב, כי לפקח יהא "יסוד להניח" כי
- 17 שהייתו של אדם מחייבת רישיון שהייה. רק בהינתן יסוד זה ניתן לבקש מאדם להזדהות לפי
- 18 חוק הכניסה לישראל.
- 19 55. בדו"ח הפעולה צוין מיקום המערער בעת שהפקחים פנו אליו ושעת הפנייה אליו. המיקום
- 20 הוא "תחנת אוטובוס" בעיר נתניה והשעה 06:00 בבוקר. אין כל הסבר בדו"ח כיצד יש
- 21 במיקום ובשעה כדי לבסס תשתית לפעולת הפקחים. מכאן, שדו"ח הפעולה אינו מפרט מהו
- 22 "היסוד להניח" שהוביל את הפקחים לסבור, כי שהייתו של המערער בישראל מחייב רישיון
- 23 ישיבה. בכך נפל פגם משמעותי בדו"ח הפעולה, שכן על הפקחים מוטלת חובה לפרט את
- 24 שהובילים לפנות מלכתחילה אל המערער. בהיעדר פירוט מסוג זה, אין את ההנמקה הנדרשת
- 25 לפעולה המנהלית.
- 26 56. יתר על כן, בהשלמות טיעון שהגישו באי כוח המדינה לאחר הדיון, נטען, כי מכלול של נתונים
- 27 הוביל לפנייה למערער. בהקשר זה הוסיפו, כי בנתניה יש ריבוי של זרים השוהים בישראל
- 28 שלא כדין, כי תחנת האוטובוס לא היתה רחוקה מהתחנה המרכזית, וכי מניסיונם של
- 29 הפקחים, אלו יוצאים בשעות בוקר מוקדמות בשל חשש לאכיפה. בהמשך גם הוסיפו, כי
- 30 חזותו של המערער היה אחד הנתונים שנלקח בחשבון.
- 31 לא ניתן בדיעבד למלא תכנים שהיו חסרים בדו"ח הפעולה, משום שדו"ח הפעולה חייב לכלול
- 32 פירוט של הטעם שהוביל לדרישת ההזדהות ובהמשך להעברתו למשמורת. ממילא, בהיעדר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 21-06-64729 מדואביצ'י אונו ט' 9158519(עציר) נ' משרד הפנים

- 1 הפרטים החסרים, גם לא ניתן היה להעביר ההחלטה בשבט הביקורת. למעשה, לא נהיר כיצד,
2 בנסיבות אלו, בחן בית הדין לביקורת משמורת אם אמנם התקיים התנאי הראשון בחוק
3 להעברתו של המערער למשמורת, והוא קיומו של "יסוד להניח".
- 4 57. מכאן התעוררה התהייה אם דווקא חזותו של המערער – ככהה עור ממוצא אפריקאי – היא
5 שהובילה את הפקחים לפנות אליו. כאן המקום להתייחס לטענת המדינה, כי היה על המערער
6 להניח את התשתית, לפיה הפנייה אליו בוצעה אך בשל חזותו, וכי בהיעדר תשתית כזאת, לא
7 עמד בנטל להראות כי בוצע "פרופילינג" פסול.
- 8 צודקים באי כוח המדינה, כי ככלל מוטל הנטל על האדם הטוען למעשה פסול של הרשות
9 להניח את התשתית הנדרשת לטענתו. עם זאת, ההנחה כי הפנייה אל המערער בוצעה בעיקר
10 בשל חזותו נובעת מהיעדר ההנמקה שבדו"ח הפעולה. משמע, ככל שהיתה תשתית מפורטת
11 בדבר ה"יסוד להניח" שהוביל את הפקחים לפנות אל המערער, הרי שאז הנטל להפריך את
12 התשתית, היה מועבר אל המערער. עם זאת, בהיעדר תשתית אחרת, לא ניתן לפסול את
13 האפשרות, כי הפנייה אל המערער בוצעה, גם אם לא רק, אזי בעיקר בשל חזותו. יש להדגיש
14 בהקשר זה, שלמעשה גם המדינה אישרה בהשלמת טיעוניה, כי אחד הנימוקים לפנייה אל
15 המערער היה חזותו.
- 16 58. אינני מוצאת מקום לאמץ הטענה, כי הצידוק לפעולת הפקחים נמצא בכך שהתברר בסופו של
17 דבר שאכן מדובר באדם ללא רישיון שהייה בישראל. ההצדקה לפעולת הרשות אינה נמדדת
18 לפי תוצאותיה, אלא שהיא דורשת הנמקה מלכתחילה, המבוססת בלשון החוק, בפרשנותו,
19 והכל תוך שמירה על עקרונות היסוד של השיטה, לרבות פגיעה מינימאלית בזכויות אדם. גם
20 לא מצאתי כי יש תמיכה לטענות המדינה בבג"ץ 4797/07 **האגודה לזכויות האזרח נ' רשות**
21 **שדות התעופה ואח' (22.5.21)**, או בבג"ץ 19/17 **עמותת שוחרי הר הבית והמקדש נ' השר**
22 **לביטחון פנים (21.1.18)**. בשתי עתירות אלו לא נדונה פעולה של רשות על בסיס חזות אלא
23 על בסיס לאום. בבסיס שתי העתירות הנזכרות עמד איזון עדין אל מול טעמים של בטחון
24 המדינה. לא כך בענייננו. יתר על כן, בעתירת האגודה לזכויות האזרח, הנזכרת, אף נמצא
25 פתרון לטובת העותרים, שהוביל לפסיקת הוצאות לזכותם.
- 26 59. הנה כי כן, בהיעדר פירוט של ה"יסוד להניח" שהוביל את הפקחים לפנות את המערער, לא
27 ניתן לדלות בדיעבד את הנמקתם מתוך השלמות טיעון של המדינה בשלב זה. בפנייה אל
28 המערער ללא טעם מבורר היה כדי לפגוע בזכותו לכבוד ולפרטיות. בנסיבות אלו, ובהיעדר
29 טעם מבורר אחר, מתעורר החשש, כי אחד הנימוקים המרכזיים שהובילו לפנייה אל המערער
30 היה בחזותו ככהה עור. למעשה, באי כוח המדינה לא הכחישו כי נימוק זה עמד, גם הוא,
31 בבסיס הפנייה.
- 32 פנייה אל אדם בשל חזותו מעוררת חשש לפגיעה בלתי מידתית בכבוד האדם, לאכיפה
33 סלקטיבית ולהפליית מיעוטים מסוימים, ועל כך כבר עמדה ועדת פלמור בדו"ח שערכה, אשר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 21-06-64729 מדואביצ'י אונו ט' 9158519(עציר) נ' משרד הפנים

1 אומץ על ידי הממשלה. מכאן, כי נפל פגם של ממש בפניית הפקחים אל המערער וממילא
2 בהעברתו למשמורת.
3 60. במאמר מוסגר יוער, והגם שאין בכך עוד צורך, הרי שלא מצאתי פגם מהותי בקיום הדיון
4 הראשון בבית הדין למשמורת ללא ייצוג, הואיל ונעשו ניסיונות רבים לאתר את בא כוח
5 המערער. אולם, אפילו נפל פגם בהליך זה, משניתנה למערער הזכות לייצוג בדיון נוסף בפני
6 בית הדין למשמורת, הרי שהפגם – רופא.

7

8

תוצאות הפגם במקרה הנדון

9 61. הפקחים לא פירטו בדו"ח הפעולה את "היסוד להניח", אשר הובילם לפנות אל המערער, ובכך
10 נפל פגם. בהיעדר הנמקה מבוררת לפנייה אל המערער מתעורר חשש לפגיעה בלתי מידתית
11 בזכותו לכבוד ולפרטיות, לאכיפה סלקטיבית ולפגיעה בשוויון.
12 62. מהי תוצאת הפגם שנפל בהליך העברתו של המערער למשמורת?
13 63. בא כוח המערער טען כי נוכח הפגם, יש להורות על ביטול הליך המשמורת ללא ערובות
14 ותנאים. באי כוח המדינה טענו, לעומת זאת, כי גם אם יקבע שישנו פגם, הרי שהוא לא מצדיק
15 ביטול המשמורת, משום שבסופו של דבר מדובר בשוהה בלתי חוקי, שאין הצדקה לשחררו.
16 64. לעמדתו, יש להחיל את עקרון הבטלות היחסית על המקרה הנדון, תוך הבחנה בין הפגם לבין
17 תוצאותיו, בחינת מהות הפגם, נסיבות המקרה, והתאמת הסעד לכלל הנסיבות (ראו: ע"מ
18 7719/16 אמנון נ' בטי (24.11.19) ע"מ 2273/03 אי התכלת שותפות כללית נ' החברה להגנת
19 הטבע, בפסקה 107 (7.12.06); בג"ץ 2758/01 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' עיריית
20 ירושלים, פ"ד נח(4) 289, 309 (2004); ע"מ 5916/16 מועצה אזורית זבולון נ' הוועדה לדיור
21 לאומי מחוז חיפה, בפסקה 12 (21.11.18); וראו גם יואב דותן "במקום בטלות
22 יחסית" משפטים כב 587 (התשנ"ד); דפנה ברק ארז "בטלות יחסית ושיקול דעת
23 שיפוטי" משפטים כד 519 (התשנ"ה); יצחק זמיר הסמכות המינהלית – כרך ד, בעמ' 3007 -
24 3023 (2017); דפנה ברק-ארז משפט מינהלי – כרך ב, בעמ' 795-839 (2010)).
25 65. כאמור, הפגם כולל אי הנמקה של הטעם – "היסוד להניח" – אשר הוביל את הפקחים לפנות
26 אל המערער. בהיעדר הנמקה מבוררת לפנייה אל המערער מתעורר חשש לפגיעה בלתי מידתית
27 בזכותו לכבוד ולפרטיות, לאכיפה סלקטיבית ולפגיעה בשוויון. המדובר בפגם שאינו קל ערך,
28 משום שהפקחים לא פעלו לפי לשון החוק. עוד יש לקחת בחשבון, כי המערער שהה במשך רוב
29 הזמן בישראל ברישיון, הוא נפגע פעולות איבה ומצבו הנפשי בעקבות זאת אינו איתן. עם
30 זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי בסופו של דבר המערער שוהה בישראל שלא כחוק,
31 ובהיעדר הסדרת מעמדו, לא יהיה מנוס אלא מהרחקתו. בא כוח המערער מסר בדיון ביום

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 21-06-64729 מדואביצ'י אונו ט' 9158519(עציר) נ' משרד הפנים

- 1.8.21, שככל והמערער ישוחרר בדעתו לנסות להסדיר מעמדו, ואם לא יצלח בכך, הרי
שבכוונתו לעזוב את ישראל.
66. בתי משפט קבעו, לא אחת, כי ישנה סמכות להורות על שחרור ממשמורת, גם בהיעדר אחת
מעילות השחרור המפורטות בחוק, וזאת בהינתן אי חוקיות המשמורת עצמה (ראו, למשל:
עמ"נ (ב"ש) 10/07 משרד הפנים נ' ווי וואיל ווי טור אור (10.10.07); עמ"נ (ת"א) 162/06
משרד הפנים נ' טיג'אן ואח' (13.7.06)).
67. לפיכך, ותוך החלת עיקרון הבטלות היחסית, אין מקום לביטול המשמורת כליל ללא תנאים,
אלא יש לשחרר את המערער בערובות ובתנאים שיבטיחו את הרחקתו במידה ולא יסדיר את
מעמדו בישראל.
68. התייצבה ערבה בפני בית המשפט, שיש בידה לחתום על ערבות, שתבטיח שהייתו של
המערער בביתה, ויציאתו מישראל, אם לא יסדיר מעמדו. הערבה מבינה את טיב הערבות
והיא נכונה לעמוד בערבותה.
69. לאור כל האמור, אני מורה על שחרורו של המערער בערובות ובתנאים, כדלקמן:
א. המערער יחתום על ערבות עצמית בסכום של 10,000 ₪;
ב. תחתם ערבות צד ג' בסכום של 5,000 ₪ על ידי הערבה שפרטיה מופיעים בפרוטוקול
הדיון;
ג. יופקד סכום של 8,000 ₪;
ד. המערער ישהה בכתובת – לבונטין 40, נתניה;
ה. התייצבות בכל יום בתחנת משטרה.
- הערבויות נועדו להבטחת יציאתו של המערער מישראל, בהיעדר הסדרת מעמדו, לא יאוחר
מיום 1.10.21.
70. בשים לב לתוצאה אליה הגעתי, לא מצאתי צורך לדון בבקשת האגודה לזכויות האזרח
להצטרף להליך כידידת בית המשפט, ובפרט שהדיון בצירוף עשוי היה לסרבל ולהאריך את
ההליך.
71. המשיבה תישא בהוצאות הערעור בסכום של 4,000 ₪, אשר ישולם למערער תוך 30 ימים.
72. באי כוח המדינה ביקשו עיכוב ביצוע של פסק הדין, ככל והמערער ישוחרר, וזאת לצורך
שקילת הגשת ערעור. בא כוח המערער מתנגד לעיכוב הביצוע. למרות שאין כל סיכון הנשקף
מהמערער וגם ניתן יהיה לאתרו במידת הצורך, מעכבת את ביצוע הוראת השחרור למשך 48
שעות לשם הגשת בקשת רשות לערער (משמע עד ליום 17.8.21 בשעה 15:30). המדינה תודיע
לא יאוחר מיום 16.8.21 בשעה 15:30 אם בדעתה להגיש הבקשה להרשות ערעור.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 21-06-64729 מדואביצ'י אוננו ט' 9158519(עציר) נ' משרד הפנים

1

2

3

4

5

6

7

8

9

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ללא דיחוי.

בקשת רשות לערער כחוק.

ניתן היום, ז' אלול תשפ"א, 15 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

אפרת פינק, שופטת

10

11

